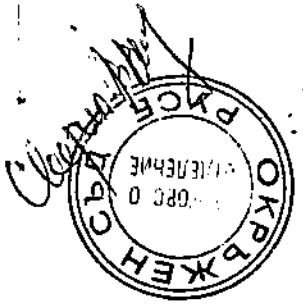

Препис!

РЕШЕНИЕ № 52

гр. РУСЕ, 13.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Русенският окръжен съд, търговско отделение, в публично съдебно заседание при закрити врати на двадесет и седми април през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПАЛМА ТАРАЛАНСКА

като разгледа докладваното от ПРЕДСЕДАТЕЛЯ т.гр.дело № 266 по описа за 2009 год., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл.625 и сл. от Търговския закон.

Производството по делото е образувано е по повод молбата на „Ай Си Ес България“ ЕООД гр. Русе, представлявано от управителя Пламен Атанасов Икономов против „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе, представлявано от Урлу Селим Синджо - управител, за обявяване неплатежоспособността на ответника - търговец, за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на същия и изпълнение на всички действия по чл. 630 от Търговския закон. Молителят твърди, че от пролетта на 2009 г. ответното дружество изпитва сериозни финансови затруднения и към момента на подаване на молбата има задължения към него в общ размер от 3 392 222,18 лв., произтичащи от договори за търговска продажба на стоки и услуги, както и предоставени парични финансови помощи. В подкрепа на отправените искания и твърдения представя и ангажира доказателства. Моли съда да открие производство по несъстоятелност с начална дата 23.01.2009 г.

Ответникът - „Престиж сокс“ ЕАД гр. Русе моли депозираната молба да бъде отхвърлена, по съображения, че същият разполага с имущество, което по стойност надхвърля неговите задължения без опасност за кредиторите. Твърди, че дружеството е в състояние да покрие възникналите краткосрочни задължения със своите краткотрайни и дълготрайни материални активи и не е изпаднало в затруднение. Освен това твърди, че ищцовото дружество не му е кредитор. Действително двете дружества имат трайни търговски отношения, но сочените задължения, произтичащи от търговски продажби на стоки и услуги, за което са представените фактури, са погасени чрез прихващане до размера на по-малкото задължение и дори „Престиж сокс“ ЕАД има вземане от „Ай Си Ес България“, което последният няма възможност да плати. Развива съображения за това, че подадената молба е неоснователна и недоказана и доколкото не е налице състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост за „Престиж сокс“ ЕАД. Отказът на дружеството да плати претендираните от молителя суми е свързан с липсата на парично задължение към него, което не води до извода за спиране на плащанията по смисъла на чл. 608, ал.3 ТЗ. В подкрепа на своите твърдения излага фактите, че през месец август 2009 г. „Престиж Сокс“ ЕАД е сключило два договора за кредит с ОББ АД, по силата на които е предоговорило с кредитната институция предоставените на неговия праводател ЕТ „Урлу Синджо“ парични средства по инвестиционен кредит и

такива ползвани под формата на кредитна линия, които задължения редовно обслужва съгласно погасителния план, като дори се подготвя предоговаряне на единия от кредитите с увеличаване на размера и нов гратисен период за погасяване.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 629, ал.3 ТЗ в първото по делото съдебно заседание са присъединени като кредитори в производството по несъстоятелност „Обединена българска банка“ АД гр. София, „Ен Ер Джи Софт“ ЕООД гр. Русе и „Алмар Текстайл“ ООД гр. София.

Кредиторът „ОББ“ АД – София представя доказателства за качеството си на кредитор по силата на сключен Договор за инвестиционен банков кредит от 29.01.2008 г., Договор за кредитна линия от 04.12.2008 г., договор за прехвърляне на предприятие от 23.01.2009 г., като сочи основание, че съгласно чл. 1, ал. 4 от Договора за кредитна линия от 04.12.2008 г. предоставеният кредит под формата на кредитна линия за оборотни средства в размер на 800 000 евро е следвало да бъде върнат в срок до 04.12.2009 г., като това не е станало. Сочи начална дата на несъстоятелността 04.12.2009 г. Счита, че ответното дружество е в състояние на неплатежоспособност, поради невъзможност да изпълни това изискуемо, установено по основание парично задължение. С молбата „ОББ“ АД прави доказателствени искания, като моли ответникът „Престиж Сокс“ ЕАД да представи препис от последния заверен от експерт-счетоводител годишен финансов отчет, баланс, опис и оценка на активите и пасивите към датата на подаване на молбата, както и списък на кредиторите с посочване вида, размера и обезпеченията на вземанията им. Счита, че от представянето на тези документи, находящи се у длъжника ще се установи състояние на неплатежоспособност.

Кредиторът „Ен Ер Джи Софт“ ЕООД - Русе счита, че ответното дружество не е в състояние да изпълни свое изискуемо парично задължение, което произтича от търговска сделка, като представя доказателства за това – фактура № 0000001339/12.03.2009 г. за сумата от 7 064,66 лв, по силата на която доказва, че съгласно поръчка са извършили проектиране и монтаж на система за видеонаблюдение. Тази фактура не му е заплатена. Счита, че дружеството е неплатежоспособно с дата 12.03.2009 г., когато е станало изискуемо вземането по тази търговска сделка.

Кредиторът „Алмар Текстайл“ ООД – София също счита, че вземането му произтича от търговска сделка – доставка на текстилно оборудване, за което има издадени четири броя фактури. Като начална дата на неплатежоспособността сочи 17.04.2009 г., когато е падежът за плащане на най-старото задължение към него по фактура № 1930/19.03.2009 г.

Всички кредитори представят писмени доказателства за своето вземане.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Към всяка от молбите са приложени документите по чл.78, ал.2 ДОПК, поради което същите се явяват допустими и подлежат на разглеждане по същество.

Разгледани по същество са основателни.

Съгласно чл.607а, ал.1 ТЗ производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен. В текста са определени две

кумулятивно дадени предпоставки-длъжника да има качеството търговец по смисъла на ТЗ и да е неплатежоспособен. Легална дефиниция на неплатежоспособността като състояние на търговеца е дадена в разпоредбата на чл.608, ал.1 ТЗ. Такава е налице, когато търговеца не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или по частно държавно вземане. В ал.2 на разпоредбата е посочено, че неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, а в ал.3 че неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори.

След справка в търговски регистър на Агенция по вписванията се установява, че молителят е регистриран като еднолично акционерно дружество с фирма „Престиж Сокс“, следователно има качеството на търговец по смисъла на ТЗ и е налице първата материалноправна предпоставка. Налице е и втората изискуема обща предпоставка неплатежоспособност, по следните съображения: Видно от приложените по делото писмени доказателства и заключението на икономическата експертиза молителят има задължения, произтичащи от търговски сделки, които не е в състояние да изпълни.

Видно от приетото в съдебно заседание заключение, изготвено на база финансово – счетоводните документи на дружеството за периода от 31.12.2006 г. до 31.12.2009 г., както и към датата на изготвяне на заключението – 27.04.2010 г. вещото лице дава заключение, че съгласно направения обстоен финансов анализ и от изчислените показатели, по счетоводни данни дружеството е изпаднало в неплатежоспособност. Същото не е в състояние да изпълнява паричните си задължения както по търговски сделки, така и по публичноправни задължения към държавата и общините. Наличната счетоводна отчетност, водена от обслужващата дружеството счетоводна къща осигурява непрекъсната и документално обоснована информация за активите и пасивите, като се основава на метода на двойното записване и балансово обобщаване, и като такава е намерила израз във изготвени финансови отчети. За финансовата 2009 г. е извършен одит и изразено мнение, че финансовият отчет представя достоверно във всички съществени аспекти финансовото състояние на дружеството, както и неговите финансови резултати от дейността и паричните му потоци за годината в съответствие с Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

По отчетни данни за периода 31.12.2006 г. – 31.12.2009 г. икономическата експертиза установява трайни отрицателни финансови резултати.

Количествената характеристика на ефективността на приходите от продажби, собствения капитал, пасивите и активите на предприятието се изразява чрез показателите за рентабилност, които са положителна величина при финансов резултат печалба и отрицателна величина при резултат загуба. Видно от заключението на вещото лице изчислените от него коефициенти на рентабилност на приходите от продажби, коефициенти на рентабилност на собствения капитал и коефициенти на рентабилност на активите показват намаление, като ефективността от обичайната дейност за анализирания период от 2009 г. е отрицателна величина поради отрицателния резултат /загуба/ от

дейността. Коефициентът на рентабилност на приходите от продажби е със стойност 0,0355 за 2008 г., която драстично намалява за 2009 г. и е -0,836 и за 2010 г. вече е -5,333. Наблюдава се намаление и при коефициента на рентабилност на собствения капитал, което показва лоша възвращаемост на вложения собствен капитал. Отклонение в отрицателна посока имат и коефициентите на рентабилност на активите, които следва да бъдат със стойности не по-малки от 0,05, а при извършените изчисления са получени значително по-малки такива, като дори за 2009 г. изчислената стойност е с отрицателен знак - -0,1901, а към 31.03.2010 г. съответно --,0238. Аналогичен е случая и с показателите за ефективност. Коефициентът на ефективност следва да бъде със стойност не по-голяма от 0,95, а резултатите показват, че разходите през 2009 г. и към момента на изготвяне на заключението надвишават приходите и дружеството реализира отрицателни резултати.

Платежоспособността в краткосрочен план се определя от показателите за ликвидност – коефициент за обща, бърза и абсолютна ликвидност. Те изразяват способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните краткотрайни активи, в които не са включени разходите за бъдещи периоди. Показателите за ликвидност се определят като коефициенти, при изчисляването на които се съпоставят активи и задължения. Показателите за ликвидност са: коефициент на обща ликвидност, коефициент на бърза ликвидност, коефициент на незабавна ликвидност и коефициент на абсолютна ликвидност. Базовата величина за намиране на коефициентите е различна – краткосрочни и текущи задължения. Стойностите на тези три показателя за ликвидност са с ясно очертана тенденция към занижаване, което е индичия за трайно установено състояние на неплатежоспособност. Коефициентът на обща ликвидност показва доколко наличните краткотрайни активи са достатъчни за обслужване на краткосрочните задължения. Общоприетата стойност на показателя е 1.00. Оптималната стойност за предприятие с производствена дейност е в рамките на 1.1 -2. В случая изчислената стойност за 2007 г. е в оптимален размер, тя е със стойност 1,4302, но от 2008 г. бележи тенденция към понижаване и става съответно за 2008 г. – 0,2915; за 2009 г. – 0,0916 и към 31.03.2010 г. – 0,0890, което показва, че дружеството не разполага с достатъчно краткотрайни активи, с които своевременно да обслужва краткосрочните си задължения. Коефициентът на бърза ликвидност показва доколко бързоликвидните краткотрайни активи /вземания, финансови активи и парични средства/ са достатъчни за обслужване на краткосрочните задължения. И този коефициент бележи трайна тенденция към понижаване. За 2008 и 2009 г. стойностите му са съответно: 0,1857 и 0,0289 г., а към 31.03.2010 г. – 0,0311. Общоприетата стойност на този показател е в рамките на 0.5 до 1.00, което означава, че бързоликвидните активи трябва да покриват от 50 до 100 % от краткосрочните задължения. И по този показател дружеството не отчита добри резултати, видно от изчислените стойности по години дружеството не е в състояние да погасява задълженията си. Коефициентът на абсолютна ликвидност показва способността на търговското предприятие да изплаща веднага, във всеки един момент краткосрочните си задължения. И при този показател отчетените резултати от 2008 г. – 0,0409 до настоящия момент - за 2009 г. – 0,0013 и към 31.03.2010 г. – 0,0022 не влизат в общоприетата стойност на този показател. Твърде ниското

му ниво показва, че дружеството не разполага с пари, което намалява общата му ефективност и не е в състояние да уреди веднага /своевременно/ текущите си задължения с наличните си парични средства.

Подобно е състоянието и на показателите за финансова автономност, определящи степента на финансова независимост на предприятието от кредиторите. Същите характеризират платежоспособността на предприятието в дългосрочен план, финансовата му независимост и способността му да обслужва дългосрочните си задължения. Минималната стойност на коефициента на финансова автономност е 1.00, т.е. когато собствения капитал покрива напълно пасивите, но не по-малка от 0,5. В случая вещото лице установява едно прогресивно отклонение на този показател в неблагоприятна посока поради нарастване сумата на пасивите. За 2008 г. стойността му е 0,0127, която през 2009 г. получава отрицателен знак - -0,1576 и към 31.03.2010 г. - -0,1763. Това показва, че не е в необходимата стойност, с което не може да се осигурява финансова независимост на дружеството и съществуващите задължения на се достатъчно обезпечени с имущество на предприятието.

На база предоставената му информация към 31.03.2010 г., вещото лице дава заключение, че общият размер на задълженията на дружеството възлиза на 19 506 338 лв, от които 10 673 096 лв към финансови предприятия, 6 248 974 лв към доставчици, 279 208 лв към персонала, 76 121 лв – данъчни задължения, 272 922 лв към осигурителни предприятия и 863 лв към други кредитори. В същото време „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе разполага с налични дълготрайни материални активи с балансова стойност в размер на 14 711 083 лв и дълготрайни нематериални активи в размер на 7 699 лв. Краткотрайните материални и финансови активи към 31.03.2010 г. са в размер на 813 493 лв.

Дружеството ежедневно осъществява, макар и в ограничени размери плащания по търговски сделки както в брой, така и по разплащателни сметки.

Според разпоредбата на чл.608, ал.1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка или публично правно задължение към държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. По презумпция неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, но неплатежоспособността може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори. В случая, видно от заключението на вещото лице Атанасова, по което страните не са имали възражения и което съдът възприема изцяло като компетентно и обосновано се установява, че финансовите затруднения на дружеството имат траен и необратим характер, а от изчислените коефициенти за ликвидност е видно, че то не е в състояние да покрива краткосрочните си задължения в рамките на една година. Очевидно по счетоводни данни дружеството е изпаднало в неплатежоспособност и не притежава активи, с които да покрие задълженията си. Спорният момент се свежда до началната дата на несъстоятелността. В рамките на установените финансови затруднения през 2009 г. са претенциите и на четиримата кредитори за определяне началната дата на несъстоятелността.

Кредиторът „Ай Си Ес“ ЕООД гр. Русе позовавайки се на

заклучението на вещото лице и сочения от него начален момент – м. януари 2009 г., от който затрудненията на длъжника имат траен, необратим характер, както и първата хронологично неплатена издадена от него фактура, която е с дата 15.01.2009 г. претендира датата 23.01.2009 г.

Кредиторът „Ен Ер Джи Софт“ ЕООД - Русе счита, че ответното дружество е в неплатежоспособност от датата 12.03.2009 г., от когато не е в състояние да изпълни своето изискуемо парично задължение към него, което произтича от търговска сделка, за която има издадена – фактура № 0000001339/12.03.2009 г. за сумата от 7 064,66 лв, за извършеното от кредитора проектиране и монтаж на система за видеонаблюдение.

Кредиторът „Алмар Текстайл“ ООД – София като начална дата на неплатежоспособността сочи 17.04.2009 г., когато е падежът за плащане на най-старото задължение към него по фактура № 1930/19.03.2009 г.

Кредиторът „ОББ“ АД – София сочи начална дата на несъстоятелността 04.12.2009 г. като изхожда от датата, на която съгласно чл. 1, ал. 4 от Договора за кредитна линия от 04.12.2008 г. предоставеният кредит под формата на кредитна линия за оборотни средства в размер на 800 000 евро е следвало да бъде върнат, като това не е станало и същият е станал изискуем. Развива съображения за това, че неплатежоспособността по своята същност не е правно, а фактическо състояние, няма как да настъпи изведнъж, въз основа на неплащане на една фактура, на едно вземане. Очевидно състоянието на длъжника от началото на 2009 г. трайно и невъзвратно е започнало да се влошава, но счита, че началната дата на неплатежоспособността, е датата на настъпване на падежа на неплащане на договора за кредит с „ОББ“ АД, тъй като то не е въз основа на настъпила предсрочна изискуемост, а въз основа на настъпил падеж за изпълнение на парично задължение, чиято дата е 04.12.2009 година. Видно от приложените към заключението доказателства за извършени плащания от длъжника, той всъщност не е спрял плащанията, но не изпълнява най-голямото си задължение. Началната дата на неплатежоспособността следва да бъде отнесена към м. декември 2009 г., тъй като тогава наистина става ясно, че длъжникът няма как да изпълни задълженията си по договорите за кредит, които пък са най-големи по размер.

Съдът като взе предвид доказателствата по делото, наведените доводи от страните и като кредитира заключението на вещото лице, счита, че началната дата на неплатежоспособността на ответното дружество е тази 04.12.2009 г. Съображенията за това са следните:

Вещото лице наистина в заключението си посочва анализи и упоменава, че една година преди приключването, но „на финансовата година“, която става известна с изготвянето на годишния счетоводен отчет и финансов одит, а не на календарната такава, която приключва на 31.12.2009 г. длъжникът е имал затруднения. Но тези затруднения въпреки, че постепенно са се задълбочавали, са добили проблемен характер с настъпването на 04.12.2009 г. на падежа на паричното задължение по Договора за кредит от 04.12.2008 г. под формата на кредитна линия за оборотни средства в размер на 800 000 евро, до която дата – 04.12.2009 г. същият е следвало да бъде върнат. Кредиторът ОББ АД сам признава, че ответното дружество „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе до 04.09.2009 г. е изпълнявало точно паричните си задължения по този

кредит, като крайният срок, в който същият е следвало да бъде върнат е 04.12.2009 г.

По другия предоставен на ответното дружество от ОББ кредит по Договор за инвестиционен банков кредит от 29.01.2008 г. ответното дружество „Престиж Сокс“ ЕАД е изпълнявало точно задълженията си до 29.09.2009 г., от който момент е започнало да изпитва затруднения по плащането и е забавило плащанията на дължимите лихви по кредита. Поради просрочие с повече от 90 дни на дължими вноски по този договор, на 27.12.2009 г. целият кредит е станал автоматично изискуем. Съдът кредитира изцяло даденото допълнително заключение на вещото лице по допуснатата съдебно – икономическа експертиза, прието в с.з. на 27.04.2010 г., видно от което след като бъде взета предвид настъпилата предсрочна изискуемост на задълженията на „Престиж Сокс“ ЕАД към Договора за инвестиционен кредит от 29.01.2008 г., настъпила на 27.12.2009 г. се установява, че „Престиж сокс“ ЕАД гр. Русе е в състояние на неплатежоспособност, тъй като „не е в състояние да изпълни безспорни изискуеми негови задължения като трайни негови състояния“ /т.11 от Допълнителното заключение, л. 304 от делото/.

Предвид гореизложеното и съобразявайки всички доказателства по делото в тяхната съвкупност като начална дата, на която длъжникът е станал неплатежоспособен и не е бил в състояние да в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка следва да се приеме датата **04.12.2009 г.**, на която „Престиж сокс“ ЕАД гр. Русе е следвало да заплати изцяло задълженията си към ОББ АД по Договора за кредитна линия от 04.12.2008 г.

Молбите за откриване производство по несъстоятелност са основателни и следва да бъдат уважени, като се постанови решение по чл.630, ал.1 ТЗ. За временен синдик следва да бъде назначен Станислав Георгиев Лютов, който отговаря на изискванията на чл.655 ТЗ. На временния синдик съдът определя текущо възнаграждение в размер на 800 лв. месечно.

Водим от горното, съдът на основание чл.625 ТЗ, вр. чл.630, ал.1 ТЗ

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе, ЕИК 117687137, представлявано от Урлу Селим Синджо – управител.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността – **04.12.2009 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе, ЕИК 117687137.

НАЗНАЧАВА временен синдик СТАНИСЛАВ ГЕОРГИЕВ ЛЮТОВ, ЕГН 6409107361 и определя текущо възнаграждение в размер на 800 лв. месечно.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на заповест и възбрана върху имуществото на търговеца.

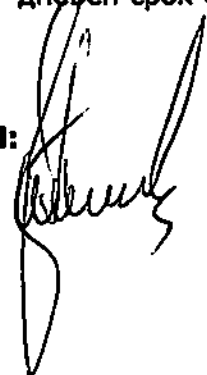
НАСРОЧВА първо събрание на кредиторите на „Престиж Сокс“ ЕАД гр. Русе, ЕИК 117687137 на 08.06.2010 г. в 10 ч. в зала № 9, ет. 3 на Съдебната

палата в гр.Русе, при дневен ред: 1.Изслушване доклада на временния синдик по чл.668,т.2 ТЗ; 2. Избор на постоянен синдик и предложение до съда за назначаването му; 3.Избор на комитет на кредиторите.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР за незабавното му вписване.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВТАС в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

СВЕРИЛ ПРЕПИСА.

ВЯРНО. СЕКРЕТАР:

